

**Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Кафедра маркетингу та УІД
Сумський регіональний центр
інтелектуального розвитку
Українська асоціація маркетингу
Всеукраїнська спілка вчених-економістів**

**Збірник тез доповідей
X Міжнародної
науково-практичної конференції**

**«МАРКЕТИНГ ІННОВАЦІЙ
І ІННОВАЦІЇ У МАРКЕТИНГУ»**

29 вересня – 1 жовтня 2016 року

Суми 2016

ЕКОЛОГІЧНІ ІННОВАЦІЇ ТА ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Зростання кількості знанневих та інноваційних продуктів є одним із індикаторів конкурентоспроможності та позитивного поступу національної економіки. Причому головним є саме структурні дані та відносні динамічні показники розвитку. Інноваційна діяльність є системним процесом, тому будь-яка радикальна інновація вимагає відповідних змін і в інших підсистемах. Виникаючи як відповідь на зовнішні загрози, первинна інновація стає внутрішньою флуктуацією, що створює нерівновагу всередині системи і спонукає до вторинних інновацій. Первинні інновації можна розглядати як певні «центри тяжіння», або ж атрактори, що притягують до себе інші складові системи для формування якісно нового потенціалу.

У широкому сенсі екологічні інновації, або еко-інновації, можуть бути визначені як інновації, що включають у себе новий або модифікований процес, методи, системи і продукти, що приносять користь навколишньому середовищу і сприяють екологічній стійкості [1]. За даними [2] індустрія еко-інновації займається «виробництвом товарів та послуг для оцінювання, запобігання, обмеження, мінімізації або усунення завданих економічних збитків через забруднення води, повітря та ґрунту, а також проблем, пов'язаних із відходами, шумом ..., зокрема просуванням більш чистих технологій, продуктів та послуг, зниженням екологічного ризику та мінімізацією забруднення навколишнього середовища й використанням ресурсів» [2]. Приведене визначення еко-інновацій широко відображає суть відповідного поняття проте, що стосується статистичних даних для проведення дослідження, то значна кількість національних статистичних агентств не можуть надати відповідну інформацію, не виключенням є і Україна.

Для оцінювання та пояснення рівня значущості інновацій у національній економіці використовуються степеневі виробничі функції із фіксованими еластичностями, зокрема у праці [3] пропонується така модель:

$$I_i = \alpha RD_i^\delta HC_i^\eta O_i^\lambda \varepsilon_i \quad (1)$$

де, I – показник створення нових знань; RD – витрати щодо дослідження, спрямовані на розвиток інновацій; HC – витрати

людського капіталу, що бере участь у створенні інновацій; O – фактори, що вимірюють рівень відкритості регіону; i – ідентифікатор регіону чи індустрії; δ, λ, η – еластичності випуску інновацій за залежними факторами.

Для використання наведених залежностей у практичних дослідженнях необхідно провести процес лінеаризації виразу щоб скористатися прикладними статистичними програмами оцінювання.

$$\ln(I_i) = \ln\alpha + \delta \ln(RD_i) + \eta \ln(HC_i) + \lambda \ln(O_i) + \varepsilon_i \quad (2)$$

Поряд із степеневими моделями пояснення рівня регіональних інновацій можуть використовуватися й лінійні залежності. Проте ключовим у системі економічна система-інновації є перевірка напряму впливу окремих факторів на створення інноваційних продуктів. Так, зокрема, очікується, що більші витрати на дослідження та розвиток будуть асоціюватися із більшими показниками інноваційного розвитку економічної системи. Нові технології можуть створювати або сприяти більш широкому використанню невідновних енергетичних ресурсів і, таким чином, збільшувати забруднення навколишнього середовища чи, навпаки, замінити існуючі забруднювальні матеріали або процеси на більш екологобезпечні. У випадку якщо інновації створюють флуктуації, що сприяють більш інтенсивному використанню наявних ресурсів, то виникає необхідність зміни напрямку використання інноваційних витрат, що в решті-решт не повинні збільшувати використання невідновлюваних енергетичних ресурсів, а, навпаки, повинні стимулювати використання відновних енергетичних ресурсів.

Причиною негативного впливу інноваційних витрат на стан довкілля в Україні є проблематика класифікації екологічних інновацій в українських статистичних даних та структура промислового виробництва.

1. Rennings K. Redefining innovation – eco-innovation research and the contribution from ecological economics. / K. Rennings // Ecological Economics. – 2000. – № 32. – P. 319 – 332.

2. OECD-Eurostat The Environmental and Services Industry: Paris– [Electronic resource]. – 1999. – Retrieved from: unstats.un.org/unsd/envaccounting/ceea/archive/EPEA/EnvIndustry_Manual_for_data_collection.PDF.

3. Griliches Z. Patent statistics as economic indicators: a survey/ Z. Griliches// Journal of Economic Literature. – 1990. – № 28. – P. 661-707.